

El liberal Joan Gabriel veu com la Coalició Reformista, lluny de consolidar-se com a partit, s'està desintegrant a marxes forçades.

LA REFORMA

■ Malgrat les diferències, els socialdemòcrates i els reformistes coincideixen a assenyalar que cal enllestir les quatre lleis fiscals -impost de societats, impost sobre la renda dels no residents, impost d'activitats econòmiques i IVA- abans de les eleccions. D'entrada, perquè seria la manera de no anar a les urnes amb la impressió que s'han perdut dos anys: la reforma fiscal, més enllà de la conveniència interna, és clau per a la negociació dels convenis per aixecar la doble imposició internacional que han de contribuir a modernitzar l'economia andorrana. Però hi ha una raó de caràcter purament electoral: ni el PS ni la CR no tenen ganes de tornar a centrar una campanya electoral en els impostos.

El PS i quants més?

Andorra camina inexorablement cap a unes eleccions anticipades el 2011 a les quals el Partit Socialdemòcrata es presentarà com una opció sòlida de futur, mentre que la Coalició Reformista i Andorra pel Canvi, que aspiraven a consolidar-se com a partits, es troben a un pas de la trencadissa

Text: M. d'E.

L'última sessió de control al Govern del Consell General, celebrada a la Casa de la Vall dimecres de la setmana passada, va evidenciar que el Principat d'Andorra avança inexorablement cap a unes eleccions anticipades. És el clima esperpèntic, és la dinàmica de l'oposició capficada a no donar treva a l'Executiu i, al seu torn, de l'Executiu a no donar ni aigua a l'oposició. És el tacticisme en estat pur, només pensant en la declaració posterior i el titular de l'endemà, la demagogia descarada, el populisme descarnat...; és tota una campanya electoral en marxa. Ara bé, davant el fantasma de les eleccions anticipades -un espectre cada cop més visible-, la incògnita continua essent la mateixa: als comicis hi anirà el Partit Socialdemòcrata actualment en

El clima polític actual és esperpèntic: l'oposició està capficada a no donar treva a l'Executiu i l'Executiu no vol donar ni aigua a l'oposició

el Govern i qui més? O, més ben dit, quants més? Perquè el *qui*, a l'una banda i a l'altra, són els mateixos de sempre.

LES BASES REFORMISTES

Els dos grups de l'oposició, la Coalició Reformista (CR) i Andorra pel Canvi (ApC), van començar la legislatura amb el propòsit aparent de consolidar-se com a partits, però un any i mig després són més prop de la trencadissa que no pas de la consolidació. L'evolució més comentada ha estat la dels reformistes. Fa un any es van començar a posar les bases del Partit Reformista que havia d'englobar els membres de la coalició -els liberals i els centristes- sota un mateix paraigua. Però la bicefàlia de la CR -encarnada pel president del grup parlamentari, el liberal Joan Gabriel, i el vicepresident, el centrista Ladislau Baró- s'ha acabat imposant. Baró s'ha consolidat com l'home fort -per ara en una discreta segona fila- del Partit Reformista (PRA), mentre que Gabriel encapçala els diferents grupuscles de l'agònic Partit Liberal

La Coalició Reformista s'ha convertit en una bicefàlia on el liberal Joan Gabriel i el centrista Ladislau Baró, l'home fort, caminen separats

A Andorra pel Canvi, el divorci entre el nucli dur de la plataforma i els sectors crítics és un fet. ApC només és una simple suma de personalitats

que no volen ni sentir a parlar del PRA.

No és que Baró s'hagi quedat amb els centristes -minoritaris a la coalició- i Gabriel amb els liberals, sinó que les forces estan més igualades: en el nou PRA hi han coincidit els centristes i els liberals més moderats -el que podríem anomenar l'ala esquerra del PLA- concentrats a les parròquies de les Escaldes i de Canillo. Al voltant de Gabriel s'agrupen aquells que, tot i no tenir gran cosa en comú, estan units pel seu rebuig al nou partit.

EL PRA I EL PLA, SEPARATS

L'enfrontament entre les dues ànimes de la Coalició Reformista és tal que ja molts al si de la coalició donen per fet que el PRA i el PLA concorreran separatament a les eleccions que molt probablement se celebraran l'any vinent. Per a alguns, aquesta era la crònica d'una separació anunciada i aquest any i mig d'incòmoda convivència haurà servit perquè els moderats del PLA es despenegin d'un partit que podria quedar clarament escorat a la dreta.

A Andorra pel Canvi les coses no estan pas gaire millor. El divorci entre el nucli dur de la plataforma i els sectors crítics -Segle 21 i Renovació Democràtica, dos partits parroquials més afins a pactar amb el Partit Socialdemòcrata- és ja un fet. La setmana passada ApC va canviar el seu funcionament intern i va passar de ser una plataforma de partits polítics a ser simplement una suma de personalitats. En el fons, és una manera de preparar la trencadissa, perquè, quan els crítics abandonin el vaixell, senzillament es dirà que marxen persones, però que la plataforma no es trenca. Ara bé, també està per veure què faran aquests sectors crítics si finalment acaben marxant d'ApC. Seran capaços de crear una opció de centre més propera al centre esquerra?

HI APAREIX JORDI CINCA

Quan d'operacions d'aquest tipus es tracta, sempre sona el mateix nom: Jordi Cinca, un exmilitant de la família socialdemòcrata, que en altra època havia estat mà dreta de l'actual cap de Govern, Jaume Bartumeu, i anys després titllat gairebé de traïdor per la cúpula socialdemòcrata. Fa dos anys Cinca ja va intentar bastir una plataforma transversal que va fracassar, però el seu nom encara sona i els *cinquistes* -tot i ser quatre i mal comptats- encara pugnen per fer-se un lloc en el canviant escenari de partits i d'aliances del Principat. ©